

Sesija 39: "Bijeg prema prošlosti"

Ostatak puta ka Bretonu pokaza se lip, čak i kroz grad prošli ka i časna kroz bordel - bez stajanja, pogotovo za vrime višanja. Ovaj, vješanja želim reći. Hvala Jezusu, više ne moram glumit naglasak bar, još malo pa bi stvarno počela tako govoriti. Uglavnom, u Bretonu Štrumfovi su od prije zazuzeli vlast i sagradili gradić oko domorodačkog centra koji je postao skoro pa rezervat. Đubrad me ne prestaje iznenađivati inovativnošću svoje podlosti. Dodaj na to očito česta vješanja radi gluposti i imam osjećaj da neće još dugo bit starog centra.

Na izlazu iz grada sreli smo šareni dvojac trgovaca, jedan neki glavonja iz Starog svijeta, a druga patuljčica. Sad tek vidim zašto Kapu zovu patuljak; i on isto ima loš tajming za piš pauze. Zaključivši da za evukaciju Pakijanovog sela će nam trebat dodatne kočije, uzeli smo ih sa sobom.

Nakon još čini se 10g putovanja, ukočilo mi se dupe pa sam iskoristila priliku da odem u lov sa našim galebom. Usput nam se i prikrpala patuljčica, ali dovoljno je zaostajala da nije smetala. To jest, sve dok nije gadno zasmetala. Ispada da praćenje tragova šumskih zvijeri je puno drugačije od praćenja morskih nemani i da medvjed kojeg smo lovili je zapravo bila maca. Patuljčica je odlučila probat pokupit Dordola u najgorem trenutku i morala sam friško upozorenu macu uspavat prije nego zaskoči novonastalo klupko šeprtljavosti na podu. Kad ono, kao usred najbolje akcije u "Špreceraj"-u - iskoči maca gratis. Malo se poigrala Dordolom, ali tak i tak on to voli tako grublje i za čas eto bakinog lavljeg gulaša.

Nije baš fiš-paprikaš, ali nije bilo loše, ipak je od bake, a kad je od bake, od srca je. Nakon što je rum proradio i jezici su te smo uskoro saznali više o firmi naših gostiju kao i njihovim političkim stavovima. Čak je i moj jezik proradio pa sam zamolila baku da se preko nje javim staroj posadi. Na žalost uglavnom sam saznala da ne znaju pravovremeno odgovarat na poruke. Vidjet ćemo kroz sljedeće noći, a u kranjem slučaju mogu i skočit do Mure.

Tijekom noći ovi štrumfovi su se totalno uzjebali. Par stražara manje i odma hajku digli pizde. Trebamo u budućnosti oprezniji biti, ipak pokušavamo spasiti lokalno stanovništvo. Moram priznat da ovakvo gerilsko ratovanje se čini vrlo primamljivo, tko zna možda im odem provjetrit sjedište jednog dana.

Ujutro smo ubrzali ritam da na vrijeme upozorimo Pakijanove roditelje i krenemo sa evakuacijom. Ponovo smo dokazali koliko uvježbani možemo biti u nuždi i za čas smo uspostavili smijene vozača sa dvije razine izviđanja(micek se stvarno iskazo). Ovaj put bez izletavanja sa puta, uletili smo u selo kao firbolg u kikiriki.

Bome, tamo smo i imali što vidjeti. Pakijanevi rođaci štancaju create food, Velika Mama muffine, a cijelo selo štanca neku ludu iluziju oko sebe koja ih skriva od štrumfova. Moram priznat da stvarno imaju uigrani biznis dlakavci, puni su iznenađenja. Npr. da im se lokalna škola zove "Škola cvjeteka". Objašnjava puno toga oko Pakijana...

Prije nego smo opće stigli odmorit od gozbe, začuo se krš i galama te smo vidli tri štrumfa koja su se strmopizdila kroz iluziju. Srećom, brzim razmišljanjem maza mamina ih je ispuho natrag van, mora da su oni muffini bili djelotvorni. Uskoro čuli smo dreku i viku i izvan iluzije pa je bakica bacila magično oko na stvar. Ispada da je [Agrogor](#) poslao jebeno utjelovljenje smrti za štrumfovima. U strahu da ne budemo sljedeći, uz pomoć lokalnih druida odjebali smo van države, zlu ne trebalo, ravno u Rivačeg.

Plan nam je otići sutra u Pilbor gdje će se trajnije naseliti dlakavci, ali prvo smo išli javit Bjelookoj da

se neki kurac dešava. Ispostavilo se da onaj zemljotres koji istražujemo je uzrokovao pokušaj bacanja ultra jakih čarolija te je uznemirilo čak i Rivačega. Kad smo već kod zmajeva imala sam ludu viziju pri prošloj meditaciji; četiri riječi su se ponovo i ponovo pojavljivale kako sam vrtila one knjige u glavi: Živi, skupi, probavi, postani. Ne znam jel to neka zmajska mantra il ludim, al zvuči zanimljivo bar.

Nekoć zloglasna,

** Teuta od Rowera**

Pakianov komentar:

Uh imali smo par dinamičnih dana, nakon što smo saznali da se Štrumfovi kreću mobilizirati ubrzanim tempom smo došli do mog rodnog sela. Jaooo skoro se ništa nije promijenilo, majka i dalje radi najbolje muffine na svijetu, tata je šašav ko i uvijek, jako mi je drago što sam ih vidio nakon tolikih godina. Ali Pepek i Jožek su postali glavne baje, imam osjećaj da mogu puno toga naučiti od njih, pogotovo onu magiju za kreiranje hrane (ili neki manja verzija kreiranja kikirikija hmm).

Iako je evakuacija sela bila spremna, prvo je na redu feštaaaa. Nikakav casino, birtija ili pijana krađa broda ne može biti bolja od fešte u Lanteglosu, hrane, ljekovitog bilja, kikirikija i ruma koliko možete zamisliti ili izčarati. Pijani kroz noć smo skovali plan kojeg smo lagano mamurni ujutro pokušali izvršiti.. kako se kaže plan nikada ne preživi kontakt s neprijateljem.

Par letećih štrumfova nas je omelo, ali ih je Dordol pomeo brzinskim vjetrićem. No u tom trenu se pojavila hodajuća smrt, svi smo se požurili. Majka je bila jako potresena, kao da je znala nešto o toj osobi ili što već je, ali u tom trenu nije se mogla sabrati. Starce sam pogurao ispred sebe i zajedničkim snagama smo uspjeli evakuirati cijelo selo u Rivačeg na sigurno.

Stvarno se moram zahvaliti posadi, učinili su mi veliku uslugu i pritom puno toga riskirali. Također moram pitati starce što točno znaju o hodajućoj smrti, mi samo znamo da je član Agrogora koji su izdali Štrumfove ? Ova velika sapunica dobila je još jedan zaplet, naravno opet se nalazimo usred svega... definitivno moram sjesti i razgovarati o našim sljedećim koracima.

<---Prijašna

sesija

ljedeća sesija--->

S

From:

<http://rumwiki.duckdns.org/> - wiki

Permanent link:

http://rumwiki.duckdns.org/doku.php?id=hr:5e:sesije:sesija_39

Last update: **2026/09/13 10:05**

